

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » S luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mlea publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

*P. Carboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu*

*Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu*

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, Cântec. — *I. V. Raiculescu*, Câte-vă explicațiunile liturgice. — *C. Gregorian*, Cultura pomilor roditori. — *Colonel Năsturel*, Stégul și Stema României. — *Societatea culturală economică «Vasile Alexandri»* de pe Dom. Sadova. — *Irimia Popescu*, Copita calului. — Desvelirea monumentului lui Alexandru Lahovari. — Un jubileu. — *Petro Popescu*, Băncile populare. Către săteni. — *Zamfir C. Arbure*, Porcul. — 10 Maiu la Slatina. — De la sate. — Informații. — Bibliografie. — Mulțumiri. — Un apel.

Ilustrațiuni: Cea mai înaltă de cât cerurile (platfondul Mitropoliei din Iași). — Alexandru Lahovari. — Carol Göbl.

Către abonații noștri.

Dorind necontenit a face cât mai multe înlesniri iubitorilor noștri abonați și mulțumită conducătorilor cunoscuți Băncii de scont din București str. Smărdan No. 2, administrația revistei noastre, aduce cu plăcere la cunoștința abonaților din județele mai jos notate că pot plăti abonamentul revistei, absolut fără nici o cheltuială :

La Banca de scont din	Bucuresei
” ” ” ” sucursala	Galați
” ” ” ” ”	Brăila
” ” ” ” ”	Constanța
” Banca comerțului	Bacău
” ” ”	Craiova
” ” populară	Pitesei
” Creditul comercial	Caracal
” Banca Mehedințului	T.-Severin
” Cooperativa	Bărlad
” Banca comercială și industrială	Ploesci
” Banca Vâlcea	R.-Vâlcea
” ” de credit	Roman
” ” Oltului	Slatina
” Casa de scont și împrumut	Iași
” Banca Teleormanului	T.-Măgurele
” ” Putnei	Focșani
” ” industrială și comercială	Piatra (N).

depunând numai suma de 5 lei și un timbru de 0,10 bani, pentru care vor primi chitanțe din partea numitelor case.

Credem că abonații noștri din județele sus arătate, cari sunt în întârziere cu plata, se vor grăbi a achita, rugându-i numai ea să ne avizeze și pe noi de ziua când au depus banii și No. chitanței ce li s'a liberat, printr'o simplă carte poștală.

La 1 Oct. 1901 începând anul al V-lea al revistei, domniile abonați cari vor dori să continue abonamentul, il pot achita dea-dreptul la casele menționate.

Profităm de acest prilej pentru a ruga din nou pe onorații abonați, se francese toate scrisorile pe cari ni le trimite, de ore ce noi trebuie să plătim iudoită taxa francării la scrisorile nefrancate, ceea-ce cu părere de rău ne silește, a refusa ori ce corespondență cu taxa de plată.

CÂNTEC

Sfînta Cruce scrisă fie
 Pe-al Rîmînilor drapel —
 De la ea s'avem tîrie
 Cînd ne batem pentru el.

Iar sub cruce-al Ţîrii nume,
 Ca, scîpată, de ocîri,
 Dumneđeu s'o facă 'n lume
 Cea mai tare dintre ţîri!

Cîţi am fost pîrtaşi ocîrii
 Cînd duşmanu-'n drum ne sta,
 Sus, flîcîi! Tu, Rege-al ţîrii,
 Şi noi toţi pe urma Ta.

Stegu 'n vînt, şi 'n veci trîiască
 Toţi cîţi neamul şi-l iubesc —
 Ura! legea romînescă
 Şi pîmîntul romînesc!

G. Coşbuc.

Câte-và explicațiuni liturgice (1).

Am vorbit până acum despre biserică și despre lucrurile sfinte cari o împodobesc, începând cu *altarul* și terminând cu *tinda*. Așa că suntem în stare să ne dăm bine seama despre însemnătatea ce o are pentru noi, atât biserica luată în întregime, cât și fie-care din obiectele slinte, ce sunt aședate într'însa.

Ne-a mai rămas ce-và de adăogat pentru ca să fim și mai complecți. Anume, n'am vorbit *despre vasele sfinte și vestimintele preoțesci*. Aceste obiecte întrebuițându-se în fie-care di la săvîrșirea serviciului dumnezeesc, neapărat că ne presintă un deosebit interes și deci numai de cât se nasce dorința de a cunoșce însemnătatea lor.

Afară de acesta vedem și la aște religii vase și vestminte întrebuițate de preoții lor. Prin urmare e bine pentru ori-ce bun creștin să scie istoricul și însemnătatea acelor obiecte în biserica noastră, ca de aci să deducă superioritatea lor față de cele din alte religii.

Când biserica creștină și-a luat început prin Iisus Christos și sfinții Apostoli, a trebuit ca să-i-se dea toate lucrurile de cari ea avea nevoie pentru a pute să amintescă cât mai bine ceea ce s'a făcut și s'a săvîrșit în scopul mântuirii noastre.

Dacă fie-care obiect din biserică, după cum am vedut mai înainte, are pentru noi o însemnătate sfîntă și dacă suntem obligați chiar, de a cunoșce ce folos sufletesc căpătăm atunci când dăm atențiune unei asemenea însemnătăți, apoi nu este mai puțin adevărat că *vasele sfinte și vestimintele preoțesci* sunt cele mai bune doveți, cari ne deșteptă în minte un șir de fapte din viața Mântuitorului și ne fac să înțelegem și mai bine istoria celor din urmă momente ale vieții sale pămîntesci.

Dintre vasele sfinte vom începe cu așa numitul *Potir*, care pe românește înseamnă *pahar*.

Este scit că Mântuitorul nostru Iisus Christos, cu o di mai înainte de a merge spre patimă, a avut cu Apostolii săi o cină, numită *Cina cea de taină*, la care a stabilit cum trebuie să se amintescă în omenire patima, mórtea și învierea sa până la sfîrșitul lumii. — Negreșit că acolo, ca la ori-ce masă, se găsiă pâine și vin. În discuțiunea sa cu sfinții Apostoli, Mântuitorul se ridică în mijlocul lor și îndemnându-i la masă le dice, arătându-le pâinea: „*Luați mâncați acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi spre ertarea păcatelor*“; apoi atrăgându-le atențiunea la un pahar în care eră vin, le spune: „*Beți dintru acesta toți, acesta este sângele meu al legii cei nouă, care pentru voi*

(1) Veți No. 34, 35, 36, 37 și 38.

și pentru mulți se varsă spre ertarea păcatelor. Acesta s'o faceți întru pomenirea mea până la sfîrșit.

Din aceste cuvinte se vede că însuși Fiul lui Dumnezeu ne-a dat învățătură cum trebuie să se facă pomenirea sa în lume.

Și cine poate să ne descepte în minte mai bine acest moment din viața Răscumpărătorului omenirii, decât *sfântul potir*, pe care preotul arătându-l cu mâna la leturghie pronunță cu voce înaltă cuvintele eșite din gura Mântuitorului: *Beți dintru-acesta toți* etc.

Cea mai înaltă de cât cerurile (platfondul Mitropoliei din Iași).

Iată dar ce importanță presintă pentru noi faptul de a cunoaște istoricul potirului. Nu numai atât, Sf. Evanghelie ne spune că atunci când ostașul a împuns cu sulița coasta lui Iisus Christos a eșit sânge și apă. El bine, în potir la prepararea sf. împărtășirii, pe lângă vin, care închipuiesc sângele Domnului, se pune și apă. Prin urmare potirul ne amintește și starea dureroasă a aceluia care a murit pentru lume, precum și paharul în care a curs sângele eșit din coasta sa.

Dacă ne ducem cu mintea la începutul creștinismului, n'o să găsim potirul așa de frumos ca astăzi. Atunci, potrivit mijloacelor, el era lucrat din lemn, sticlă și chiar pământ.

Numai în urmă când bisericile se găsiră într'o pozițiune mai bună, creștinii începură a face ca sf. împărtășire să se prepare

și să se sfințească în potire lucrate din material scump, ca aur și argint, împodobite cu chipul lui Iisus Christos.

Că au existat și potire de lemn ne putem convinge din următoarea comparațiune a sf. Atanasie cel mare. Deplângând starea decădută a preoților din timpul său, iată cum se exprimă el: «*In timpurile vechi potirile erau de lemn iar preoții de aur, acum însă potirile sunt de aur iar preoții de lemn.*»

Un alt obiect de o însemnătate tot așa de mare este *Discul*. El are forma unui taler și făcut tot din același material ca și potirul, așa că ceea ce am spus mai sus despre istoricul potirului putem spune și despre disc.

Pe disc se pune la proscomidie partea din *mijlocul prescurii* pe care se află desemnat chipul sf. Crucii cu literile din numele lui Iisus Christos și care pe grecesce se numesce *agneț*, adică pe românește *miel*, înțelegându-se prin acesta Mîntuitorul care în sf. scriptură, avându-se în vedere blândețea și nevinovăția lui mai poartă numele și de *mielul lui Dumnezeu cel ce a ridicat păcatele lumii*.

Tot pe disc se înșiră și părțile mică din prescure, pe cari preotul le scote pentru pomenirea Sf. Fecioare, a Proorocilor, a Apostolilor, a Mucenicilor, Cuvioșilor, a viilor și a morților.

De creștinii din biserică discul nu se poate vedea. Trebuie însă știut că atunci când preotul iese cu darurile în mijlocul bisericii are cu sine și acest obiect pe care-l ține în mâna stângă, acoperit cu un vestmânt foarte frumos lucrat, în vreme ce în mâna dreaptă are potirul.

Când discul se află la proscomidie, însemnează eslea în care a fost culcat pruncul Iisus la naștere. După ce însă se pune pe sfînta masă când preotul s'a întors în altar cu sfintele daruri, discul închipuiesc mormîntul în care s'a așezat trupul Domnului, când s'a luat de pe cruce.

Deasupra discului stă un alt obiect, care se numesce *steluță*. Ea este făcută tot din metal scump și constă din două jumătăți de cerc încrucișate și unite la mijloc printr'un mic șurup. Servește pentru a nu lăsa ca acoperămîntul discului să atingă părțile scose din prescure.

Acastă steluță închipuiesc *stéua* care s'a arătat magilor la nașterea Domnului. Și după cum ea i-a condus de la răsărit până la pescera unde se născuse pruncul Iisus, tot asemenea și *stéua* de pe disc ne conduce și ne îndemnează să ne închinăm acestui prunc, care nevedut stă în eslea închipuită prin disc.

Părțile din prescurea adusă pentru pregătirea sf. împărtășirii, se scot cu un cuțit în formă de suliță. El poartă numele grecesc de *Copie=lance* și este ascuțit de o parte și de alta, închipuind sulița cu care ostașul a străpuns cîsta Mîntuitorului pe cruce. În amintirea acestui fapt, preotul împungînd partea din dreapta a agnețului (mielului) pronunță cuvintele: *Și unul dintre ostași cu sulița împungîndu-l, îndată a eșit sânge și apă.*

Sf. împărtășire se împarte creștinilor din potir cu *lingurița*.

Se pare că acest obiect nu e tot așa de vechiu ca potirul, de ore-ce găsim și timpuri când creștinii la împărțășire primiau mai întâiu o pârțică de pâine și pe urmă sorbiau fie-care pe rînd din potir. Dar cum toți se grămădiau și cum se putea întâmpla ca să se verse sf. împărțășire, sau chiar să se spargă potirul, mai ales că eră făcut și din sticlă, s'a luat hotărîrea ca să se întrebuițeze la împărțășire linguriță. Când anume s'a introdus nu putem sci cu siguranță. Unii se încercă a găsi timpul sfintului Ión Chrisostom, lucru care nu e tocmai adevărat, de ore-ce vedem că și acest părinte împărțășese fără linguriță. Ori-cum ar sta lucrurile, lingurița s'a introdus ca neapărat trebuinciosă și ea ne amintesc *clescele cel misterios* cu care un serafim (ânger) a luat de pe jertfelnicul ceresc un cărbune și atînguindu-l de buzele proorocului Isaia, l'a curățit de păcatele sale.

Acestea sunt vasele sfîntite și însemnătatea lor. Potirul, discul, steluța, copia și lingurița se țin la proscomidie și în toate bisericile se deosebesc prin măestria cu cari sunt lucrate și gustul cu cari sunt împodobite. — La museul nostru din Bucuresci sunt o mulțime de ast-fel de vase, cari ne reamintesc pietatea strămoșilor noștri și rîvna lor către cele sfînte.

Demne de amintit pe lângă aceste vase mai sunt și cele trei acopereminte de la proscomidie, cari pîrtă numele de *procovețe*. Ele sunt lucrate din mătase sau altă materie fină și prețioasă. Cu unul se acoperă potirul, cu altul discul, iar cu cel d'al treilea se acoperă și discul și potirul.

Cele două mai mici închipuesc scuticile cu cari a fost întăsat Iisus Christos ca prunc, iar cel mai mare, care mai pîrtă și numele de *aer*, ne amintesc mahrama, cu care s'a acoperit lafa Domnului în mormînt.

Mai vedem pe lângă aceste obiecte la proscomidie și un *burete*. Cu el preotul sterge potirul și adună pârțicelele de pe disc și le pune în potir. El represintă buretele pe care ostașul înmuindu-l în oțet și fiere a adăpat pe Mîntuitorul pe cruce.

Iată dar ce importanță au pentru noi aceste lucruri și cât este de folositor a ne da sîma de rostul lor, căci toate sunt puse cu o înaltă înțelepciune și toate ne deșteptă în minte momente înălțătoare de suflet din istoria creștinismului.

(Va urma).

I. V. Raiculescu.

Licențiat în teologie.

Din Bătrani.

Dintre ómeni, acela este mai cuminte care cătră toți este mai blând.

Trupul se hrănesc cu mîncare, sufletul cu fapte bune.

CULTURA POMILOR RODITORI (I).

Lucrări după altoire.

Altoirea pomișorilor fiind terminată, rămâne ca pe fie-care săptămână să observăm de s'a u prins ori nu. Apoi, când partea altoită s'a vindecat și altoiul s'a prins, desfacem încetinel fie-care legătură, lăsând locul altoit liber, ori numai le slăbim puțin dacă prinderea nu este completă. În urmă alăturăm o proptea sau tutor pe lângă fie-care altoi asigurându-l mai bine contra vînturilor tari. Toți lăstarii apăruiți mai jos de partea altoită îi ciupim cu mâna și îi înlăturăm, căci împiedică vegetațiunea altoiului; asemenea curățim toate ramurile ce s'ar ivi pe trunchiul plantei. Lucrările de întreținere în tot timpul vegetațiunii, le executăm cu mare atențiune, ca să nu mișcăm altoiele ori să le frângem. În primul an după altoire scurtăm până la jumătate pe fie-care altoi, apoi odată cu acesta, retezăm și vârful ramurilor pe jumătate sau a treia parte din lungimea lor, după modul lor de dezvoltare. Lucrarea se urmăzează până în momentul, ce trunchiul are grosimea și înălțimea necesară de-a purta coróna, când procedăm la formarea ei prin tunderi succesive.

Tunderea este o lucrare ce se aplică arborilor fructiferi, ea constă în a tunde cu fórsecile ori cu ferăstrăul ramurile și trunchiul. Această lucrare o facem în scop de a da pomilor o formă mai grațioasă, și de a repartisa seva în mod egal pe toate părțile. Tot prin această lucrare dezvoltăm rodirea și facem ca fructele să devină mai mari și de calitate mai bună.

Așa dar, încă din pepinieră trebuie să ne ocupăm cu educațiunea pomilor, ca și pe locul de producere. Mai înainte de a începe tunderea, să examinăm arboreul, să ne dăm bine socotela de calitățile și defectele ce le va poseda. Să-i studiem tendințele sale

(1) Veđi No. 34, 35, 36 și 37.

naturale, să ținem încă compt de climă, teren și expozițiunea în care se găsește. Sub o climă umedă, pe un sol fraged și cu arbori viguroși, tunderea ramurilor o facem până la jumătate, iar pentru terenurile seci și cu plante puțin robuste, se face până la a treia parte din lungimea lor.

Unui arbore prin tundere putem să-i dăm diferite forme, precum: formă de vas, de piramidă, cordone, spaliere, etc.

Orî-care ar fi forma ce i se dă, trebuie făcută cu îngrijire.

Forma cea mai obicînită și mai de recomandat este cea piramidală, largă la basă și ascuțită spre vîrf, fiind-că ne presintă un aspect plăcut și ne permite de a planta un număr mai mare de pomi pe un loc mai puțin întins.

Iată cum trebuie să lucrăm: Retezăm trunchiul format până la înălțimea convenită și d'asupra unui mugure bine dezvoltat. După aceea alegem pe trunchiul 4—5 muguri din cei mai bine formați, iar pe ceilalți muguri și ramuri laterale le suprimăm. Mugurii rămași vor forma ramurile laterale ale coronei, pe cari le vom tunde regulat și în așa mod, ca ramurile de la basă să mîergă descrescînd până la vîrf. Acest mod de formare a coronei se aplică mai mult la peri și meri. La duși se lasă trunchiul mai înalt, iar coróna se formează ast-fel, ca lumina să pótă străbate cu ușurință pe tóte părțile.

De multe orî, mai ales la dușii bătrîni se suprimă ramurile din mijlocul coronei, iar cele laterale numai pe părțile unde sunt prea grămădite. În locul ramurilor suprimate vor eși lăstari tineri cu frunze fragede și nutritóre, apoi culegerea frunzelor se face cu mai multă ușurință.

(Va urma).

C. Gregorian.

O dicetóre bătrînă.

De voesci să vorbesci bine, învață întâii să auți bine.

Stégul și Stema României (1).

jungem acum la aplicațiunile acestei legi, la *monete* și la *drapele și stindarde*:

Cetitorul n'are decât să alătore două monete de argint *de câte 5 lei* cari ar avé anii de *batere* diferiți (1880, 1881, 1883 și 1884), și se va asigură despre călcarea óre-căror amênunte prevădute în lege.

Nu vom studiá fie-care model în parte, de óre-ce vom fi siliți să repetám același lucru: orí călcarea legii, orí abatere de la regulile și legile artei eraldice.

Cu tóte acestea, vom presentá două figurí cari se aseménă cu armáriele de pe monete.

Intre ambele figurí se observá diferențele urmátóre: In figura 1-a *sustinetórii* (leii) aú códele între picioáre (dupá lege); în figura 2 códele sunt afará (contra legii dar, conform cu regulile artei eraldice). In fig. 1 coróna care timbréză pavilionul are *forma*

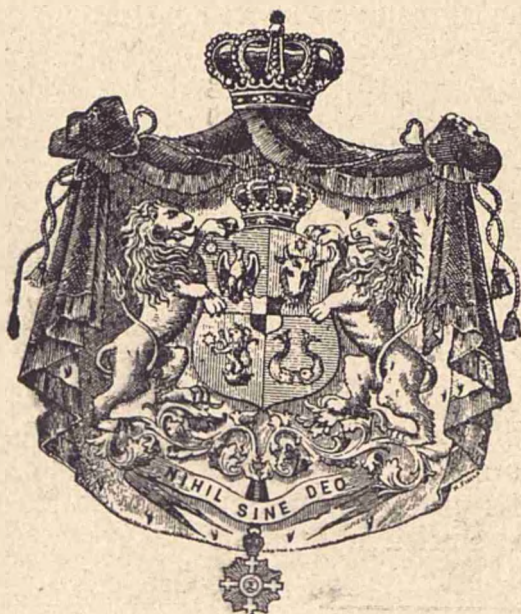

Fig. 1.

obícínuită a corónelor regale (conform cu legea și cu arta eraldică); în figura 2 coróna pavilionului este cea istorică, coróna de oțel, având drept vîrf (*cimier*) crucea trecerii Dunării (adevărata corónă a Regelui Carol).

Maiestatea Sa română va purtá, de la regele glorios înaintea, pîná la sfîrșitul vécurilor, *coróna istorică*, iar nu pe cea eraldică. Se simte nevoie de o lege care să eternizeze faptul!

Dar despre *coróna de oțel* vom vorbî mai departe.

În ambele figurí se vede ordinul „*Stéua României*“ însă această stea nu este conformă cu originalul, căci îi lipsesc spa-

(1) Veđi No. 10, 11, 13, 14, 15, 16, 23 37, și 38.

dele ce se încrușișeză (*en sautoir*) pe cruce cum se pôte vedé pe orî-ce monetă de 5 lei, spre pildă. Dar legea din 1872 nu prevede nici un ordin de căvălăriă și, cu tôte acestea, în *mod oficial*, figuréză în armăria țerii. Și pentru acest cuvînt se impune a se consfinți starea de lucruri printr'o lege.

Dacă pe lângă călcările de lege de mai sus apropiem și faptul că legea însăși din 1872 nu a fost redactată în stilul artei eraldice, apoi o noué redacțiune completă, de astă dată, se impune.

Articolul al II-lea, prea lung în descrierea formei scutului vorbesce despre *aquila romană*, arătând unde îi este în-

tors capul (lucru de care se putea dispensă, de ôre-ce pozițiunea descrisă este cea obișnuită în blason și în acest cas ea nu se numesce), însă nepomenind nimic despre aripe și ne specificând dacă pasérea este cu *șborul jos* sau cu el luat. *Aquila romană* în blason nu este un ce fix ca bună-ôră *aquila napoleoniană* care nu se pôte zugrăvi decât într'un anumit fel. Apoi, *aquila romană*, cu *cruce* în cioc este ceva nelogic: Romanii au fost păgâni. Tot la secțiunea I-a de sub același articol se vorbesce despre „*toiag*,” cuvînt impropriu pentru puterea lumescă ale cărei embleme sunt *sabia* și *buzduganul* sau *sceptrul*, pe când puterea spirituală are *toiagul* cu care conduce turma cuvîntătoare.

Se confundă apoi cuvintele *simbol* și *emblemă*. Intregul mobilier din cartierul I-iu, nu pôte fi *simbolul* principatului Țerii-Românesci ci *emblemă*; căci un simbol nu este necesarmente emblema cui-vă, pe când o emblemă tot-deauna trebuie să simbolizeze ceva. *Aquila* este *simbolul* maiestății și *emblema* Munteniei.

Legea ne vorbesce despre o *lună mișcândă* fără să ne spună ce fel de lună este aceea. *Marea pecetie a Statului* ne represintă însă o *lună nouă întorsă* (craiu-nou, croissant) și

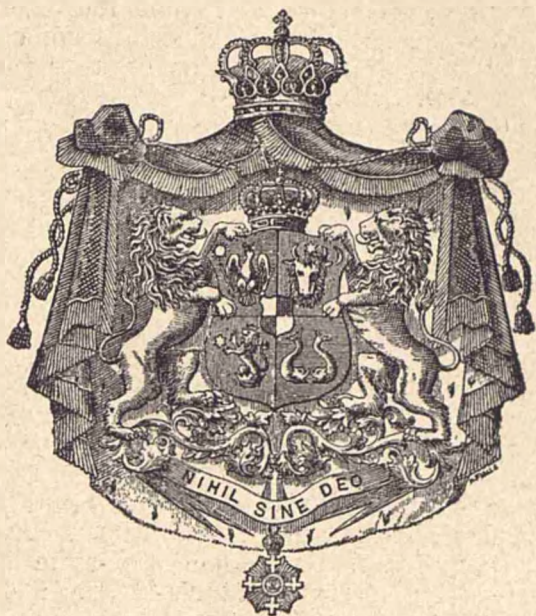

Fig. 2.

mișcândă din unghiul senestru superior al cartierului, adică, în limba ordinară, luna pare că iese din scut.

Maî departe întâlnim, în cartierul Olteniei, leul ridicat, coronat, cõda furcată (queue fourchée) cu o stea cu 6 raze între picioare și ieșind dintr'o corõnă de Ban, etc.»

Ar fi cine-vă prea curios daca ar întreba pentru care pricină cõda leului oltenesc este furcată? Ast-fel vrea legea să fie (1) precum tot ast-fel ne spune că stéua cu 6 raze iese dintr'o corõnă de Ban. *Marea pecetie a Statului* (desemnul care însoțesce legea) ne arată însă alt-cevã:

Că leul nu este ridicat numai, căci acésta ar fi pozițiunea lui obicînuită în blason, pozițiune care nu se numesce, ci este ridicat și ieșind din corõna de ban (*lion issant*), iar stéua nu iese din corõnă ci o privesce leul în față-î: însoțesce leul.

Merită să ne oprim puțin acî.

Legiuitorul voiesce un leu ieșind și cu cõda furcată, iar desemnatorul a tradus greșit dorința lui căci un leu ieșind (*lion issant*) se desemneză după regulile artei vedëndu-î-se capul, gâtul, vârful labelor dinainte și extremitatea cõdei, iar un leu nãscënd (*lion naissant*), își arată tõtă partea superiõrã a corpului, inclusiv cõda. Desemnul nu represintă pe nici unul dintre acești lei: este un leu care stã pe o corõnã.

Delfinii nu au cõdele depãrtate în sus și nici nu pot «*simbolisã țermurile Mãrei-Negre*»; ei sunt curbați în sus (*courbés en pal*) și ar fi, ađi, *emblemã Dobrogei*.

Scutul României are suportți doi lei de colóre naturalã, «*privind scutul și cu cõdele trecënd între picioare: simbolul Daciei*,» dice legea.

Am arãtat (2) că cei doi lei nu sunt suportți ci sustinãtori (*tenants*). Am vorbit (3) în destul despre cõdele leilor. Acî adãogãm numai că ar fi de dorit să se redeã leilor pozițiunea pe care le-o fixézã blasonul, ștergëndu-se din lege cuvintele de prisos.

Iatã cum se blasonézã legea din 1872:

România põrtã: scartelat, în primul (cartier) pe azur, o aquilã de aur cu sborul jos, coronatã și cruciatã, privind un sõre mișcãtor din unghiul dextru superior, ținënd în ghiara dextrã o spadã, iar în senestra un sceptru; totul din același (metal), care represintă Țera-Romãnescã; în al doilea, pe roșu, o întâlnire de bour de aur, avënd între cõrne o stea cu șése raze, o lunã nouë întõrsã și mișcândã din un-

(1) Din secolul al 15-lea cõda adese ori se gãsesc despicatã — cõdã dublã,—fie-care parte fiind adese-ori sucitã ca o funie, iar sfîrcul flocos.

Acésta nu are nici o însemnãtate deosebitã și nu trebuiesc în special enumeratã, de õre-ce în una și aceiași marcã cõda se põte înfãțișa, ori dublatã ori simplã, ori de mai multe ori despicatã. Von Sacken. *Katechismus der Heraldik*, pag. 59.

(2) Veđi nota de la pag. 630.

(3) Veđi a nõstrã *Stema României*, pag. 21, 24, 25, 210, 228.

ghiul senestru superior însoțesc întâlnirea de bour; totul din același, care reprezintă Moldova; în al treilea, pe roșu, un leu de aur ieșind dintr'o corónă antică și coronat cu o corónă de Mare Ban, privind o stea cu șese raze; totul din același, care reprezintă Banatul Craiovei; în al patrulea, pe azur, figurează două delfini de aur afrunțați și așezați curb în sus, care reprezintă Țermurile Mărei-Negre.

Peste-totul:

Scartelat, de Lună și Saturn, care reprezintă Hohenzollern. Scutul este timbrat cu o corónă de aur garnită de fleuróne și mărgăritare, cercul împodobit cu pietre prețioase este închis cu opt jumătăți de cercuri cari se împreună sub un glob de aur surmontat de o cruce de același.

Scutul este susținut de doi lei naturali limbați și armați roșu.

Totul sub pavilion regal, căptușit cu cacom și frangiat de aur (frangé d'or), în verf (comblé) o corónă regală ca precedentă.

Sub scut se află devisa „*nihil sine Deo*“ a casei Hohenzollern, scrisă cu litere de aur pe o eșarpă de azur căptușită cu roșu.

Colonel Năsturel.

Societ. cultur. economică „Vasile Alexandri“ de pe domeniul Sadova.

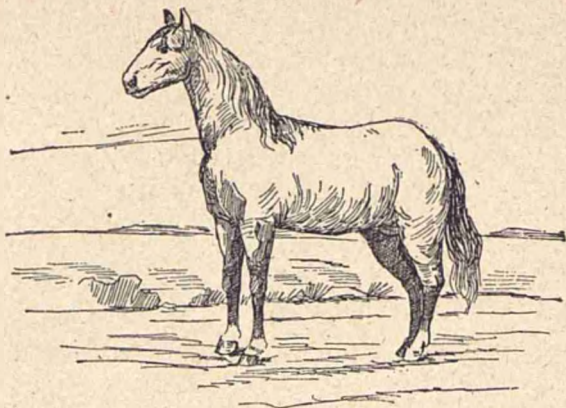
Acastă societate, la început numai culturală, s'a înființat încă în 1899, și deși rezultatele dobândite erau din cele mai bune, s'a transformat totuși, în 1900, în culturală economică, spre a atrage și mai mult pe țeranii în jurul ei.

Astăzi după un an de funcțiune economică, numeră 4 membrii fondatori și 107 membrii activi dintre cari 87 țeranii, și dispune de un fond de operațiuni de aproape 4.000 lei proveniți din depunerile membrilor fondatori, taxe de înscriere, cotisațiuni și din venitul balurilor — acestea singure se urcă la 550 lei — precum și din dobândi. Societatea a împrumutat în anul trecut locuitorii cu 3.160 lei și a distribuit gratificațiuni și ajutóre elevilor sârmanii în sumă de 210 lei.

Locuitorii împrumutați, își lichidéză la timp datoriile cu o exactitate rară, așa încât societatea n'a avut nici o poliță protestată sau alte nemulțumiri din partea lor.

În ce privește partea culturală, încă este pe deplin satisfăcătoare. Se țin conferințe regulat despre cestiuni practice și de interes vital; societatea are și o bibliotecă bogată (dăruită de administrațiunea Domeniului Corónei, care a dat și tot mobilierul numai ca societatea să n'aibă la început cheltueli), și un cabinet de lectură, unde se adună încontinuu fondatorii și țeranii spre a cetiși a discuta între ei, și a se sfătui la unele lucruri.

Iată ce pot face puținii când voiesc și au un neadormit îndemnător.

COPITA CALULUI

m ȃis c a cornul nu are nervi. Ar reei dar, c a părțile din năuntrul copitei, dei au nervi i sim, găsindu-se însă imbr cate de cornul nesimitor, simul acelor p ri să nu aibă loc, i prin urmare, copita să fie un organ, un instrument al corpului calului, lipsit de sim.

Lucrurile nu se petrec ast-fel; părțile vii din năuntrul copitei (keratogena) fiind fórte bogate în nervi, se bucură de o sensibilitate uimitoare. In adevăr, este destul ca să lovim încet sau să apăsăm uor pe cornul copitei pentru a ved  că animalul se ferece, ar t nd că simte acele lovituri sau apăsări.

Calul, mulumit  simului copitei, are în tot-dea-una cunoaina de natura terenului pe care merge, de consistena i forma lui. Acest sim este i mai dezvoltat la caii de munte. Ori-cine a putut ved  asemenea cai, mici la statură, dar în schimb fórte pietroi i vioi, cum ei cu c l reul sau cu samarul în spinare, urcă i cob r  pe povirniurile i delurile cele mai accidentate, merg nd adesea pe c te o potecă, pe c te o c r rue a cărei lărgime, în multe casuri, nu trece pe alocurea de-o palmă două. Te uii la aceste animale, cu c t  precauiune  i aez  piciorul, ne sprijinindu-se de isnov  pe

el, de cât atunci când simțul pipăitului al copitei îl încredințază că pârțica de pămînt, pe care este așezată talpa, este tare, este resistentă, și prin urmare pericol de prăbușire în șanț, de rîpă sau prăpastie nu pôte avé loc. Îi veđi, că în drumul lor, întîlnind o piatră sau colțul unei pietre înfiptă parte în pămînt, nu aplică de-a dreptul și de-odată tótă talpa piciorului pe ea, ci numai după ce cu vîrful copitei s'a asigurat că acea piatră nu-î alunecă de sub picióre, sau că ea este bine înțepenită în pămînt.

Daca calul orb ridică în mersul lui piciórele din nainte mai sus de cât cei ce ved, fac acésta în scop de a se asigura prin simțul piciorului, că în drumul lui nu este nici o piedicá. Relativ la acésta, un mare învățat francez, numit Bouley, dicea: «caii orbi, ved prin picióre, simțul pipăitului al acestor regiuni, dá siguranța pasului lor.»

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

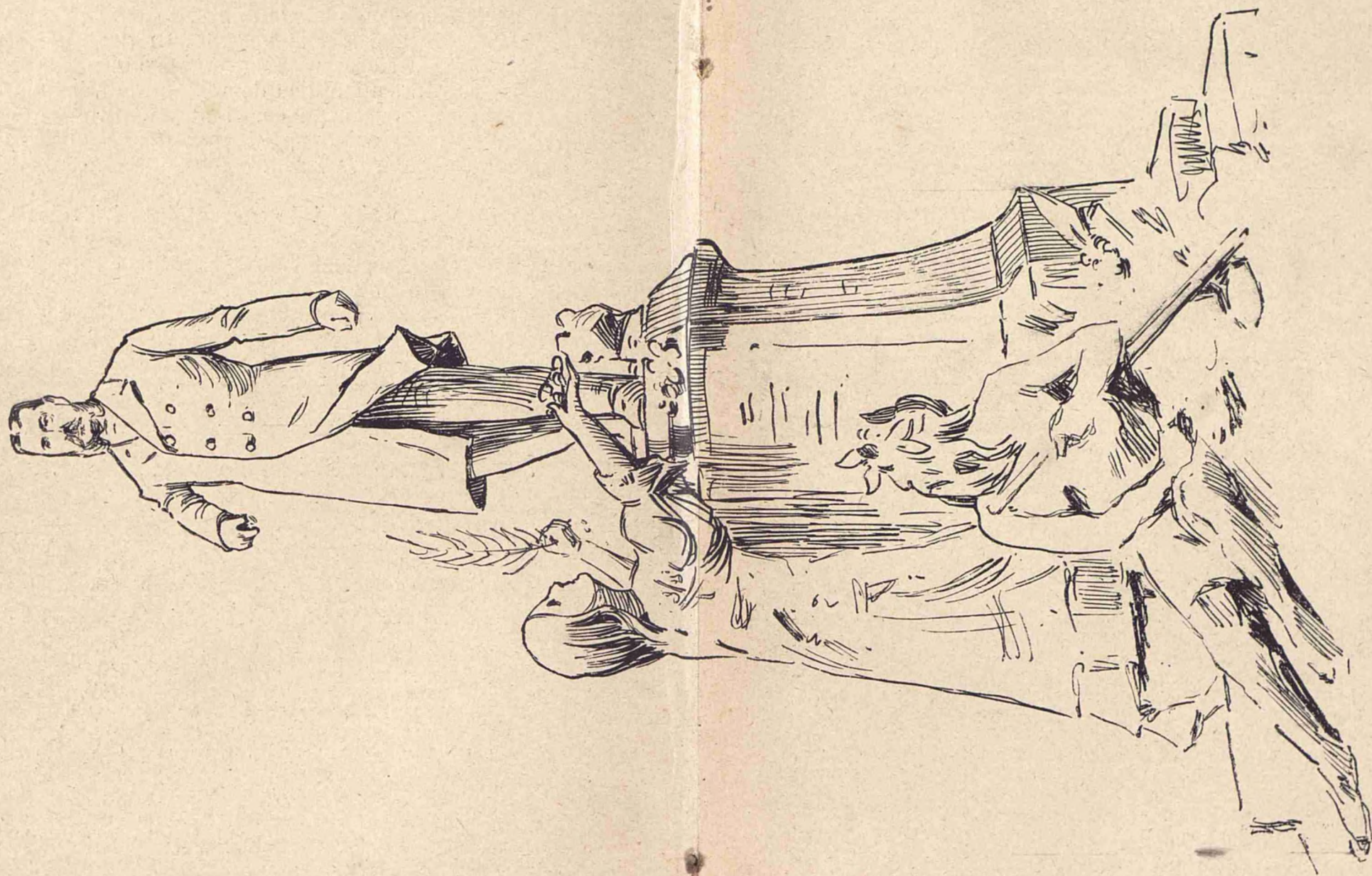
Desvelirea monumentului lui Alexandru Lahovari.

La încrucișarea stradelor Dorobanți și Dionisie din Capitală se vede mărețul monument ridicat lui Alexandru Lahovari, unul din distinși bărbați ai țerii, — atât ca om de stat cât și ca orator.

Desvelirea monumentului a avut loc Duminecă, 17 Iunie c., în fața d-nilor Aurelian și I. Brătianu, miniștrii, cari representaū guvernul, a D-lui Saita, ajutor de primar, care representa comuna, a d-lui Colonel Mavrocordat, aghiotant regesc, care representă pe M. S. Regele, a comitetului de inițiativă a ridicării monumentului, al delegațiunilor venite din județe și al unui public numeros, care umplea piéta din jurul monumentului.

Înainte de desvelirea monumentului, s'a oficiat slujba Dumneđească de către P. S. Arhiereul Nifon, înconjurat de preoții bisericilor din apropiere, și apoi pinza care acoperea statuia fu ridicată, dând la ivelă minunata și nemuritoare operă de artă.

Turnat din bronz, monumentul înfățișază pe Alexandru Lahovari în poziție de orator, făcend cu mâna dréptă un gest hotărit. Statuia sa e așezată pe un soclu, pe alé căru

Alexandru Lahovari.

patru fațade se văd patru crîmpeie din patru cursuri însemnate ale distinsului om. De o parte a soclului o tină ră copilă în haine țărănești întinde lui A. Lahovari o ramură de lauri. Copila înfățișează pe România care aduce prinose marelui cetățen care a luptat pentru ea. Pe treptele monumentului stă un bătrân de bronz, semn al statorniciei, iar jos, la picióarele piedestalului se rostogolesc valurile Dunărei.

Cu prilejul inaugurării monumentului s'au ținut cuvîntări prea frumoșe de către d-nii G. Cantacuzino, Take Ionescu, N. Filipescu prin cari au descris calitățile lui Alex. Lahovari ca orator și ca om de stat, precum și activitatea lui în diferite guverne.

D-l G. Cantacuzino, în numele comitetului de inițiativă, încredințază consiliului comunal, monumentul lui Al. Lahovari, rugându-l a păstră, ca pe o avere proprie a Comunei.

D-l Saita ajutor de primar, lăudând însușirile mari ale lui Al. Lahovari, primesce monumentul în numele Orașului București.

Monumentul lui Alex. Lahovari e lucrat de sculptorul frances Mercier și a costat 100.000 de lei.

UN JUBILEŪ

Duminecă, 17 Iunie curent, a avut loc serbarea împlinirii a 25 de ani de activitate a Institutului de Arte Grațice al d-lui Carol Göbl, în care se tipărește și revista noastră *Albina*.

Serbarea a fost organizată de lucrătorii Institutului, cari sunt în număr de 150.

Cu această ocaziune, lucrătorii acestui stabiliment au prezentat patronului lor o placă comemorativă, cu bustul său turnat în bronz, menit să rămână în atelierele tipografiei spre amintire îndepărtată a fundatorului acestei Instituțiuni industriale; precum și o medalie turnată în argint, având pe una din laturî eligia jubilantului, iar pe cea-l'altă inscripțiunea: «*Pentru 25 ani de muncă. Elevii săi.*»

D-l Göbl a mai primit din partea foștilor săi elevi și o adresă de felicitare, elegant legată în pegamoid cu mătase, colțurile argintate; iar în mijloc o monogramă de argint. Pe verso marca tipografică în aquarelă.

Lucrătóarele Institutului au oferit patronului lor un frumos tablou cu portretul său, legat într'o ramă de pluș tricolor, în leghătoria Institutului.

Serbarea s'a început de Sâmbătă sêra printr'o manifestațiune spontanee a lucrătorilor la domiciliul d-lui Carol Göbl cu lampóne și musică.

Iar Duminecă s'a urmat după programul următor:

1) Presentarea comitetului de inițiativă al serbării la d-l Göbl, invitându-l la locul serbării, care a avut loc sub un frumos cort, împodobit cu verdéță și ghirlande de flori, în curtea stabilimentului.

2) Cuvîntul de deschidere al d-luî G. Ionescu, rostit în numele întregului personal, în care s'a schițat, pe scurt, istoricul aces-

Carol Göbl.

tuî aședemînt industrial, activitatea desfășurată de d-l Göbl în acest timp de 25 ani și desvelirea bustului. În timpul cuvîntării sale, vorbitorul presintă d-luî Göbl medalia de argint despre care am pomenit mai sus.

3) Cetirea unei adrese de felicitare din partea foștilor elevi ai d-luî Göbl, de către d-l Florea Demetrescu, unul din acești elevi.

4) Recitarea unei poezii de ocazie de către d-l N. Tinculescu, unul din foștii elevi de mașini ai d-lui Göbl, care s'a și cântat de corul format din elevii tipografiei, condus de către d-l Teodor Dinescu, lucrător culegător în acel Institut.

5) Presentarea unei gratulațiuni, a unui buchet de flori și a portretului d-lui Göbl, de către o delegațiune de 3 fete din partea lucrătorilor Institutului.

6) Cuvîntarea rostită în numele societății de ajutor «Irina», a lucrătorilor Institutului, de către președintele acestei societăți, d-l G. Teodorescu, prin care mulțumesc patronului pentru sprijinul ce-l dă societății.

7) Răspunsul d-lui Carol Göbl, prin care mulțumesc clienților săi pentru sprijinul ce i-l'au acordat, și-i rîogă să-l transmită și ginerelui său, Ión St. Rasidescu, căruia îi lasă succesiunea afacerilor.

Cu această ocaziune d-l Göbl oferî un fond de 10.000 lei pentru societatea lucrătorilor săi.

Fapta d-lui Göbl merită totă lauda și e vrednică de imitat, mai ales în aceste timpuri grele, când lucrătorii au atîta nevoie de protecțiune.

Din partea prietenilor și clienților Casei au vorbit d-nii I. G. Bibicescu, director al Băncei Naționale, d-l Ion Kalinderu, președintele de onoare al Revistei noastre și membru al Academiei Române, și d-l C. Pop-Tașcă, membru-administrator al *Albinei*.

Printre persoanele marcante, prezente la serbare, am mai observat între alții pe d-nii V. A. Urechia, Ión Bianu, Dr. Felix, Rădulescu-Motru, Ștefan Hepites, Petre Gârboviceanu, președintele comitetului Revistei noastre, Marinescu-Bragadiru, Ión Socec, Eleuterie Ionescu, membru în Camera de comerciù, etc.

În tot timpul serbării, corul a executat diferite cântece, alternând cu muzica.

La fine, d-l Göbl a dat o masă întregului personal, la care a luat parte și d-sa cu totă familia.

În timpul serbării tot personalul purtă o cocardă tricoloră, avînd portretul d-lui Göbl în mijloc cu inscripția: *25 de ani de muncă, 1876 — 1901*.

Asemenea serbări sunt rare în țara noastră și ni se umple sufletul de bucurie când vedem că și la noi industria începe să pășescă cu pași siguri și să ajungă să serbeze evenimente ca acela pe care l'a serbat tipograful nostru, care a dat doveđi de adevărată iubire către lucrătorii săi, și a înțeles că numai din dragostea reciprocă pöte să nască emulațiunea și deci progresul în arte.

Felicităm deci și pe patron și pe lucrători pentru frumoșa idee ce au avut de a da o asemenea serbare și dorim ca și alți industriași români să ajungă să-și serbeze încoronarea cu isbândă a operei lor, cum a făcut-o d-l Carol Göbl.

Un sfat pe săptămână.

Maî bine să rămâi sărac, de cât să te îmbogățesci din sudorea săracului.

Către săteni.

Băncile populare.

Am vorbit în două numere ale revistei *Albina*, despre modul cum puteți fie-care în satele voastre să faceți societăți economice de credit și economie sau bănci populare. Primesc numeroase scrisori din mai toate colțurile țării de la diferiți oameni de bine care doresc să înființeze ast-tel de societăți. Ei îmi cer modele de statute, de librete, de registre și în acelaș timp să le dau instrucțiuni amănunțite despre modul cum funcționează o societate economică și despre mersul operațiunilor.

Tuturor celor ce mi-au cerut aceste deslușiri le-am răspuns bucuros și le-am recomandat în acelaș timp o prețioasă broșură în această privință, intitulată: *Căluza pentru înființarea de bănci populare la sate, de Demetrescu Bumbesci*, apărută în editura societății „*Minerva*” din strada Isvor, București. Cum însă mulți sunt doritori să aibă toate deslușirile mai la îndemână, și cum eu nu pot răspunde personal și urgent la fite-ce cerere, găsesc acum de cuviință să continuu învățămintele mele cu privire la modul de funcționare al societăților economice la sate. Vă spuneam că îndată ce societatea e autorisată, poate începe să funcționeze, adică să încaseze cotisațiunii, să primescă sume la economie și depozite și se facă împrumuturi. Statutele împreună cu libretul individual să legă la olaltă, pentru ca fie-care membru să aibă sub ochi în tot-deauna legea societății sale.

Livretul se liniază în modul următor și se fac atâtea pagine duble câtă ani e sortită societatea ca să trăiască:

Pagina din stânga

A N U L

Membrul.....

Data depunerii		Taxa de înscriere	SUME DEPUSE				Timpul pentru care se face depunerea	Prețul livretului		Sume retrase	
			Cotisații	spre fructificare (economie)		Depozite		LEI B.		LEI B.	
Luna	Ziua	LEI	LEI B.	LEI B.	LEI B.		LEI	B.	LEI	B.	
Ianuarie											
Februar.											
Martie											

Pagina din dreapta

a depus

Beneficiu cuvenit la finele anului		Total la finele anului		Scrierea în litere a sumei primite sau retrase	Semnătura casierului și sigiliul societății.
Interese dobândă	Dividende	Sume depuse	Sume retrase		
LEI B.	LEI B.	LEI B.	LEI B.		

Indată ce se încasază o sumă oarecare de la cine-vă, se și trece în livretul său, care se păstrează de fie care membru acasă. Apoi se operează în Registre.

Registreele trebuitoré unei societăți sunt: *Registrul Jurnal*, *Registrul de asociați* și *Cartea Mare sau Registrul de Partiți*.

Pe lângă ele se mai adaugă și registrul copiar. Fără aceste registre societatea nu pôte funcționa regulat. Afară de ele mai e necesar să se facă un registru de procese verbale și încheerile ale consiliului de administrațiune, un registru inventar, un scadențar și alte mici registre pe cari nevoia vi le arată. Dintre toate aceste registre numai registrul jurnal se timbrează și societatea e datore să-l presinte la judecătoria sau tribunal la sfârșitul fiecărui an ca să-l vizeze.

Registrul jurnal se liniază ast-fel:

Pagina din Cartea Mare	— 10 IUNIE — <i>Casa la cotisațiuni</i>	Lei	B.	Suma totală	
				Lei	B.
	Incast cotisația pe luna Iunie de la Stancu Vlad	5		5	
	Idem de la Ionescu Mihai	4		4	

Registrul de asociați se liniază întocmai ca libretul.

(Va urma).

Petre Popescu.
Muscel.

P O R C U L (1).

IX.

Pentru sărătura cărnei de porc se întrebuițeză următoarele specii: sare, silitra, apă, une-orî zahăr, borax și alte ingrediente în cantități mici. Sarea se întrebuițeză obișnuită, dar neapărat curată; sarea sură nu trebuie întrebuițată de ôre-ce carnea capătă înfățișare urită.

În caz dacă e greu de a dobîndi bună sare albă, atunci sarea sură se curăță în următorul mod: într'un cazan mare de apă se topesce sarea în cantitate așa de mare în cât topirea încetază a se mai face. Saramura ast-fel dobîndită, se strecoră print'o bucată de postav sură și trece numai lucru curat. Saramura curată se tórnă pe tigae de fer și se pune pe foc. În curând apa se evaporéză, iar în tigae nu rămâne de cât un praf alb de sare curată.

Când se sară carne de porc n'are importanță dacă sarea e mărunță sau nu, dar când carnea de porc s'a împachetat deja, totul de obicei se presară cu sarea mărunță, iară când carnea de porc se exportéză în butoiașe, atunci peste saramură se mai pune un strat de sare mărunță.

Silitra se ia mărunță cristalină, care e mai curată. Înainte de a o întrebuiță e necesar de a o preface în praf.

Apa pentru saramură trebuie neapărat să fie curată, prósăată, căci apa stătută, ba chiar cea din puțurile nóstre aspră — nu este bună de loc. Pentru a săra carne de porc sunt perfecte apele nóstre din isvórele de munte, e bună și apa de Dâmbovița, însă sterilisată bine.

Pentru carne de porc pregătită pentru export e necesară saramura tare, fórte concentrată.

Saramura tare se obține ast-fel: la 100 vedre de apă curată se pune 640 kilogr. sare și 30 kilogr silitră, saramura mai slabă se face: la 100 vedre apă, 460 kilogr. sare și 10 kilogr. silitră. Dacă carnea de porc se prepară pentru magazine de lux și prin urmare în cantități mai mici, se mai pune zahăr $\frac{1}{10}$ parte din greutatea sării întrebuițate, pi-per negru nepisat, foî de dafin și alte speciî aromatice.

(1) Veđi No. 33, 34, 35, 36 și 37.

Să trecem acum la descrierea diferitelor metode de a săra carnea de porc.

Sărătura carnei în jumătăți întregi. Metoda englesă. Se sară cu ajutorul pompei (1) speciale. Saramura se află într'o cutie, din care se pompază printr'o stropitoare metalică. Carnea de porc se află întinsă pe scânduri, stropitoarea fiind ascuțită la vîrf se înfige în carne se dă drumul pompei care înbuibă carnea cu sare, apoi stropitoarea se scôte și se înfige într'un alt loc și operațiunea continuă. Când jumătatea e săturată bine, se ia sarea uscată și se umple gaura făcută prin scôterea lopățicei.

Carnea de porc sărată ast-fel e foarte delicată și nu tocmai sărată la gust, cee-ce se prețuesce foarte mult. Dar cu această pompă nu se pôte săra de cât părțile cărnoase.

Sărătura șuncei, lopățicei și altor bucăți. Se sară de obicei în ast-fel. Șunca pregătită pentru a fi sărată se presară bine prin sita cu silitra mărunț măcinată și e apoi frecată cu sare; după acesta marfa se așeză binișor într'un cazan, dar nu culcată ci pe coste, una lîngă alta. Când s'a umplut în cazan rîndul, se acoperă totul cu un strat de sare, și apoi se așeză alt rînd, și așa pînă în vîrf. Cazanele se fac pentru acesta speciale din scânduri de brad sau mestécăn și în mărimea, ca să pôtă conține de la 190—200 bucăți de șuncă, adică avînd 1 stînjen lungime și 2 coturi lățime pe 2 coturi înălțime. Când cazanul s'a umplut și a mai rămas loc ca de $\frac{1}{4}$ cot, peste șunca așezată se pun scânduri, deasupra scîndurilor greutăți de apăsut,—peste tot acum se tórna în cazan saramură, care trebuie să acopere șunca ca de vr'o 2 centimetre de lichid.

Șunca rămîne în saramură de la 6—8 zile, apoi se scôte afară; iarăși se presară cu sare uscată, fie-care bucată la o parte și se așeză binișor pe scânduri, peste 6—8 zile această ultimă operațiune se mai repetă încă o dată și marfa e gata pentru a fi exportată.

Tot ast-fel se sară și lopățica.

(Va urma).

Zamfir C. Arbure.

10 MAIÛ LA SLATIÑA

Zelul de tótă lauda, cu care lucréză corpul didactic din țară, la reușita serbării frumoșei și înălțătorei zile de 10 Maiü, nu a rămas mai pre jos nici în orașul Slatina. Credem că e bine să nu lăsăm în tăcere reușita strălucită a acestei serbări școlare, date în sala gimnasiului Radu Greceanu.

Atât institutorii, în frunte cu harnicul și distinsul lor revisor, d-l

(1) Manufactured by Thomas Williams. London. Smithfield. Cele mai eftine și solide pompe.

G. Tomescu, cât și mai ales profesorii gimnasiului, și-au dat toate ostenele ca reușita să fie deplină.

A fost sublimă inspirațiunea marelui nostru dascăl și patriot, d-l Spiru Haret, când s'a gândit să fixeze ziua de 10 Maiu, ca cea mai de frunte serbare a școlărimii. Este cea mai mare și a națiunii române, când sentimentul patriotic găsește ocaziune a se manifesta din inimă nevinovate și nebântuite încă de vre-o viclenie.

Serbarea s'a început printr'o frumoasă și instructivă cuvintare a neobositului director al gimnasiului, d-l A. Crainic, despre nemuritorul V. Alexandri ca poet și patriot. Cuvintele sale bine simțite au fost de multe ori întrerupte de aplausele călduroase ale publicului de față.

Copilașii din clasele primare au impresionat foarte mult publicul prin verva și curajul cu cari au recitat diferite bucăți. Cu deosebire, un drăgălaș elev, C. C. Dimitrescu-Polihron, de la școla No. 1, s'a distins recitând «Peneș Curcanul.» Eră îmbrăcat în costum de dorobanș și purtă într'o mână tricolorul, iar la cea-l-altă eră legat. Cu atâta vioiciune povestea întâmplarea și cu atâta amar vorbea despre rană, că părea într'adevăr c'ar fi simțit ceea-ce spunea.

Școlele de fete au executat bine diferite cântece, distingându-se școla de fete No. 1, ale cărei eleve au fost instruite de d-l învățător Adrian.

Punctul culminant al serbării a fost producțiunea școlei mixte din acest oraș. Acastă școlă e condusă de d-na Lucreția P. Georgescu, și e frecventată numai de copii de țărani. Frumos inspirată, a alcătuit un dialog intitulat «Iubirea de țară» care a fost spus cu atâta sentiment de o elevă din clasa II, în cât a mișcat întreaga asistență. Toți au putut simți atunci, că institutorea a știut să facă pe mica țărâncuță să simtă iubirea de țară și de neam, și să vorbească cu mândrie de Regele țării în această și mare a României.

Întreaga adunare a izbucnit în aplause furtunoase când eleva a început să povestască elevului cu care ținea dialogul, că: «Tatăl meu a fost soldat, mi-a povestit că a fost și el în lupta pentru țară, intrând în foc cu bravul și bunul Domnitor Carol I și s'au întors încărcăți de laudă și mărire de pe câmpul de luptă, unde armele române au strălucit prin vitejia lor.»

Și acea copilă de țaran, adusă pentru întâia oară înaintea unui public numeros, nu gătită, ci sărac dar curat îmbrăcată, a rostit fără sfială și cu mult foc cuvintele învățate, strigând la urmă cu glas puternic «Să trăiască iubitorea de neam, Regina Elisabeta, în al cărei nume citim tot ce e mai bun și sfânt pentru țără.»

Sunt înălțătoare asemenea serbări și silințele ce-și dau dascălii sunt menite a sădi în elevi sentimentul iubirei de neam.

Nici un lucru în omenire nu este de neprețuit, căci de ceea ce te poți mira tu, la alții este foarte ușor de înțeles.

D E L A S A T E

În sêra zilei de 22 Aprilie a. c., în com. Drănic din județul Dolj, a avut loc o frumôsă serbare școlară urmată de danș. Acestă serbare a fost osrganisată de d-l Ôprea I. Popescu, învățătorul comunei, ajutat de preotul-paroh N. Voinescu și de un comitet ales dintre persônele notabile ale comunei.

Serbarea s'a dat într'un local particular bine înfrumusețat de membrii comitetului între care s'aũ distins: tînêrul perceptor fiscal, d-l D. Glogoveanu, carî și-aũ dat tûtă silința ca localul să fie cât mai măreț împodobit.

Serbarea s'a deschis prin imnul «Drapelul școlelor primare» cântat de elevii școlei, sub conducerea învățătorului. Apoi s'aũ jucat de elevi piesele: De necaz, Oul lui Columb și atele; s'aũ recitat dialogurile: Surdul și Dentistul, Doui ciobani, Calendarul țiganului, Bastonul ungarului, Datoria de a fi soldat, Libertatea etc.

Din timp în timp s'aũ cântat de elevi cu învățătorul imnele: Chemarea frașilor români, La revedere, Primă-vara și s'a jucat de elevi «Hora unirii.»

Serbarea s'a terminat cu o cuvîntare ținută de învățător, în care arată scopul acestei serbări și îndemnă pe locuitorii a se uni și ajuta la ori-ce lucru folositor.

D-l D. Dinulescu, învățător, Bârza, luând cuvîntul, felicită pe învățător și pe locuitorii Drăniceni de modul cum a reușit serbarea.

După acesta a urmat danșul, care a ținut pînă la ora 4 dimineața.

C.

* * *

Duminică, 29 Aprilie, în comuna Stănișlăvesci-Oarja (Argeș), s'a pus bazele unei societăți economice, cu numele «Fericirea plugarului,» încă de mult proiectată de locuitorii acestei comune, alegînd și comitetul de administrație.

* * *

În ziua de 13 Maiu a. c., în comuna Hociungii, județul Roman, s'a pus piatra fundamentală pentru zidirea unei biserici cu patronul Sfinții Voievođi și Adormirea Maicii Domnului, sub conducerea unui comitet de 12 persône, avînd ca președinte pe Sfinția Sa Iconomul Vasilie Chiriac, parohul respectiv, care cu ajutorul enoriașilor și a altor bine-voitori, vor adună milă pentru construirea bisericii al căruia devis se urcă la suma de 60 mii lei.

Serviciul religios s'a oficiat de sfinția sa economul Stavrofor Teodor Teodorescu, protoiereul județului Roman, asistat de un diacon și 7 preoți, prezenți fiind autoritatea comunală respectivă, comitetul ales pentru executarea lucrării, toți enoriașii bisericii și o mulțime numerosă de prin satele vecine.

Aũ asistat d-l inginer N. Hoiesc înșărcinat cu conducerea lucrării, d-l Ion N. Ciocan, revisor școlar, d-l Constantin Apostolênu, cap de biurou al prefecturii Roman, d-na Elena Maleriu, proprietară și un bun număr de preoți și învățători.

Parohul V. Chiriac, a dat cetire documentelor și listei persônelor, carî aũ declarat, că vor contribui cu obolul lor la începerea și terminarea acestui sînt locaș.

Apoi părintele Protoiereu, printr'o cuvîntare, bine simțită, a arătat rolul bisericii și dragostea ce trebuie să aibă fiii ei, mulțumind călduros epitropiei

pentru inițiativa luată, autorității comunale, comitetului de executare și tuturor locuitorilor, indemnându-i ca cu dragoste și răbdare, să se silască fiecare a veni în ajutor pentru zidirea acestui măreț templu, demn de mărirea lui Dumnezeu și onoarea țării.

A mai vorbit d-l Ion N. Ciocan, revisor școlar, indemnând poporul și încurajându-l la lucrarea începută și d-l inginer Nicolae Hoiesc, declarând că-și va da totă silința în conducerea lucrării.

Dumnezeul părinților noștri, care le-a ajutat să începă, să le ajute să și sfârșască.

In ziua de 20 Maiu corent cercul cultural «Educațiunea» din județul Brăila a ținut o șeșătore culturală cu sătenii în comuna Ciōra-Radu-Vodă, sub presedinția învățatorului local.

A vorbit d-l N. Simionescu despre nevoile sătenilor, cauzele cari le produc și mijlocele de îndreptare insistând la economie și înființarea unei societăți de economii și credit. — D-l Alex. Ivănescu despre agonisela și crescerea vitelor.

Elevii au recitat poesii, dialoguri pe două și mai multe roluri, bucăți cu conținut moral și au cântat cântece patriotice și naționale.—S'au jucat piesele: «Numai cu vitele se scote sārăcia din casă» de Ispirescu, «Curcanii din rēsboiu», «De necaz» și «Ce face Dracu» de d-l Speranța.

INFORMAȚII

Ni se comunică că d-l Nicolae Vasilescu, învățator în com. Herăscă, Ilfov, a inventat un stup, care are avantajul de a face să se producă o mai mare cantitate de miere și cēră ca în cele cunoscute până adl. D-l Vasilescu a botezat acest stup cu numele de *Cultura*.

Dacă lucrul se adeverece, invențiunea d-lui Vasilescu ar contribui mult la ridicarea culturii albinelor.

In zilele de 25 și 26 Maiu a. e. ploī torențiale au făcut stricăciuni mari pe Domeniul Corōnei Mălini, jud. Sucēva, distrugēnd case de ale locuitorilor și de ale Mănăstirii Slatina, grajduri, imprejmuri, poduri, și podețe etc. și intrerupând comunicațiunea cu orașul Fălticeni.

Administrațiunea Domeniului Corōnei a dat telegrafic instrucțiuni agentului ei local de a constată cât mai urgent paguba, a indemnă pe locuitori să repare stricăciunile fără întârziere și-a le pune la dispozițiune gratuit tōte lemnele de cari vor avē nevoie, dāndu-le și alte ajutōre.

Domeniul Corōnei a mai dat și Administrațiunii județiene tot concursul sēu, oferindu-i gratuit lemnele necesare pentru repararea podului de peste apa Moldova și a podețelor rupte pentru a se putē restabili cât mai ne-întārdiat comunicațiunea atāt de trebuitōre locuitorilor.

Mănăstirea Slatina s'a bucurat de asemenea de genorisitatea Administrațiunii Domeniului Corōnei, care l-a dat un puternic ajutor pentru reinființarea construcțiunilor ei distruse de apă.

Faptele acestea sunt o nouē dovadă de rolul tutelar al d-lui Kalinderu, față de tōte localitățile cari fac parte din tericita sa administrațiune.

Administrațiunea Domeniului Corōnei, și-a luat de bună voe însărcinarea de a îngriji de desvoltarea economică, intelectuală și morală a locuitorilor de pe domeniile ei; eră deci natural ca să îngrijescă ca purtarea acelora cari dau pilde bune consătenilor și cari ast-fel contribue la indeplinirea patrioti-cului scop ce urmāresce cu neintrecută rivnă veneratul d-l Kalinderu, să fie cunoscută și apreciată la locurile competente.

Ca urmare a acestui principiu așa de sănătos, mai mulți săteni de pe diferite Domenii ale Coronei au fost decorați în diferite rânduri. În Monitorul Ofic. din 12 Iunie a. c. găsim iarăși mai multe decorații între cari și doi săteni fruntași de pe Domeniul Coronei, Șegarcea, jud. Dolj, anume Ghiță Ene (Barbu) și Ioniță Ene (Ghiță) cari au primit Serviciul credincios cl. II.

Faptul acesta menit a ridica demnitatea clasei rurale e cât se poate de îmbucurător.

BIBLIOGRAFIE

Scrieri juridice de Alexandru Degre.

Am primit la redacțiune volumele al treilea și al patrulea din scrierile omului de legi Alexandru Degre. Aceste două însemnate scrieri întregesc marea operă, la care el a muncit ani de zile.

Al treilea volum, un format mare cu 561 pagini, cuprinde un material îmbelșugat privitor la analiza dreptului comercial, a dreptului public, constituțional și administrativ.

Al patrulea volum, tot în format mare, cu 469 pagini, cuprinde articole și studii privitoare la legislațiune, monografiile juridice, istorice și filosofice. Este însoțit și de un index analitic și alfabetic de materiile publicate în toate cele patru volume ale lui Degre.

Aceste scrieri sunt de o însemnătate netăgăduită pentru toți cei cari se ocupă cu știința dreptului. Studentii în drept, în științele politice, avocații, magistrații, diariștii, etc. ar câștiga mult utilizându-le.

Tus-patru volumele sunt apărute în editura tipografiei «Gutenberg», a d-lui Iosef Göbl, str. Dómei 20.

Fie-care volum costă 8 lei.

* * *

Crescerea și îmbunătățirea animalelor, de I. St. Furtună.
Carte de 255 pagini cu 137 ilustrații

Prețul 2 lei.

Pentru premii 25% rabat și câte un exemplar gratuit de «*cholera porcilor*» pentru fie-care exemplar de creșterea animalelor.

La autor, 74 Labirint, Bucuresci.

MULȚUMIRI

Onor. d-l Administrator al Domeniului Coronei, înființând prin puternicul său îndemn și sprijin o societate culturală în com. Gherghița, jud. Prahova, intitulată: «C. A. Rosetti» încă din anul 1899 până în prezent a înzestrat-o cu mai multe cărți, cuprinzând diferite scrieri și învățături folositoare omului.

Acum de curând a mai trimis 64 exemplare științifice, literare și istorice, abonând și revistele: «Albina», «România ilustrată», «Noua revistă Română», «Apostolul» și ziarul «Universul Nou» tablouri mari, răsboinice și istorice; un tablou moral anti-alcoolic; 26 tablouri cu rame și geam, diferite tipuri și rase de animale domestice; o bibliotecă pentru cărți și arhivă, un ceasornic pentru perete, sistem american; un termometru, un barometru; două lămpi, una pentru masă și una pentru perete, două mese de biuro, 12 scaune, una călimară, două sfeșnice galbene, o catedră de ședință, un clopoțel, serviciu de apă, trei cuere, un drapel, o medalie bătută în amintirea defilării armatei Române, cu ocașia uneia vizitei Majestății Sale Impăratul Frantz Iosef; un sigiliu

cu cele necesarii, o tablă cu inscripțiunea Societății, două perechi perdele Ast-fel că această Societate are până acum o bibliotecă foarte bogată, compusă din 210 volume, din cari 7 sunt trimise din caseta domniei sale personală; 17 tablouri mari, 36 tablouri mici, și mobilierul necesar.

În calitatea mea de Președinte al acestei Societăți, aduc mulțumiri publice de recunoștință d-lui I. Kalinderu pentru puter-nicul sprijin ce a dat și dă acestei Societăți.

Președinte, Pr. Dimitrie G. Sachelarie.

Sub-semnatul, în numele școlii primare din comuna Cerna, plasa Măcin, jud. Tulcea, aduc respectuoase mulțumiri persoanelor cari au bine-voit a contribui cu ceva, pentru a se face o scenă de teatru popular la școala primară din această comună. Iată numele donatorilor:

Preotul Ion Stănescu; d-ra Irina Ivanov a II-a, învățătoare; d-nii Const. Rușef, notar; Al. Ursache, serg.-major; P. Ștefănescu, percepitor fiscal; T. Chiru, comerciant; N. Crivelescu, isprăvnicel; Dima Marcu, meșteșugar; T. Jenu, plugar; Petrache Stoiciu, comerciant; G. I. Coatu, dirig. școlii; Neculai Ión, elev cl. V; Covaci Iordan, idem; Topală Petru, idem; Dimitriu E. Constantin, idem. D-nii T. Sărățenu, inginer-silvic, șeful ocolului silvic Cerna și d-l N. Crivilescu au bine-voit a da lemnele necesare la scheletul scenei.

D-nii Dima Marcu, Ivanciu Apostol, Ivanciu Trandafir și Ivanciu Pannait, meșteri lemnari și zidari, s'au oferit a lucra și așeza gratuit totă-lemnăria.

G. I. Coatu

Dirig. șc. Cerna-Tulcea.

Onor. Administrațiune a Domeniului Coronei, a dăruit 52 cărți și 4 tablouri istorice școlii din Mădeiș, jud. Suceva.

Cărțile date sunt: «Cartea țeranului Român», de Teodorescu-Kirileanu și Brudariu.

În numele școlarilor și al sătenilor, aduc vii mulțumiri cu recunoștință, dorind ca fapta onor. Adm. Dom. Coronei să fie imitată și de alții.

I. Dăscălescu

Învățător, Mădeiș.

UN APEL

Sub-semnatul paroh al bisericii cu patronul St. M. M. Gheorghie, din parohia Tichilescă, pendinte de comuna Ghisdărescă, plasa Hârșova, jud. Constanța, înființând pe lângă această Biserică, conform art. 30 din regulamentul clerului mirean, o bibliotecă cu diferite cărți, parte dăruite de sub-semnatul, parte cumpărate din venitul bisericii; fac un călduros apel, atât la toți d-nii autori de opere: istorice, morale, religioase, etc., cât și la oricare onorabilă persoană, care va avea plăcere de a veni, după a sa putere, în ajutorul acestei biblioteci.

Numele tuturor donatorilor se va publică; iar cărțile donate se vor trece într'un registru al bibliotecii Bisericii.

Preot-paroh, N. Vasilescu.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârbovicenu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*. Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revizor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Marcu C., (Roșeți-Volnași), lei 1; Călinescu N., (Călărași-Vechi), lei 1; Popescu St. Elena, (Tonea), lei 1; Popescu Gh. preot, (Cosăreni), lei 1; Brăcăcescu R. V., (Călărași), lei 1; Vasilescu At., (Petroiu), lei 1; Teodorescu I., (Cocargéua), lei 2; Teodorescu Ecaterina, (Cocargéua), lei 1; Mitulescu D. Atanasie, (Călărași), lei 1; Manta N., (Roșeți-Volnași), lei 1; Lupu Ilie, (Bora), lei 1; Lupu I. Elena, (Bora), lei 1; Iordănescu Dan, (Stelnica), lei 1; Iordănescu D. Safta, (Stelnica), lei 1; Chiriacescu Ch. (Crunți), lei 1; Mușătescu I. M., (Strakina), lei 1; Oprescu H., (Călărași-V.), lei 1; Ionescu M. N., (Holtina), lei 1; Leon Alexandrina, (Bărcănesci), lei 1; Vlădescu A. Ana, (Gaița), lei 1; Iulian Th., (Buc.), lei 12; Patriciu Gr., (Bârlad), lei 2; Bobeică Alex., funcționar, (Buc.), lei 2; Constandache D-tru, (Bârlad), lei 2; Bobeică P. C., (Tecuci), lei 2; Rădulescu C. fost deputat, (T.-Severin), lei 2; Drăgotescu D. major, (București), lei 4; Demetrescu Mih. funcț., (București), lei 2; Demetrescu M. Elena învățătoare, (București), lei 2; Boldescu Ștefan funcționar, (București), lei 2; Pascal M. funcționar, (București), lei 2; Costin Gh. funcționar, (București), lei 2; Scraba D. Gh. institutor, (București), lei 2; Tomescu Alex. institutor, (Ploesci), lei 2; Vântu C. G., (Huși), lei 2; Gheorghiu Iordan învățător, (Putna), lei 1; Tepeș M. Ioniță, (Roșeți-Volnași), lei 1; Stănescu Tache, (Roșeți-Volnași), lei 1; Dobre Ștefan, (Roșeți-Volnași), lei 1; Negoită Petre, (Roșeți-Volnași), lei 1; Chițu P., (Craiova), lei 3; Chițu P. Maria, (Craiova), lei 3; Chețianu T. I. (Craiova), lei 5; Tălpianu I. Iuniu, (Craiova), lei 2; Veruian,

(Craiova), lei 3; Părăianu I. I., (Craiova), lei 1; Cristescu I. M., (Craiova), lei 2; Stăncescu I. C., (Craiova), lei 2; Gavrilescu Th., (Craiova), lei 2; Pessicu I. G., (Craiova), lei 2; Ottetelișanu Gr. (R-Vilca), lei 2; Tyom Șt., (Craiova), lei 2; Homer, (Craiova), lei 2; Gheorghiu Ovidiū, (Craiova), lei 2; Ionescu Mihail, (Craiova), lei 2; Fundulescu St. C., (Craiova), lei 2; Di-anu Const. avocat, (Craiova), lei 2; Măldărăscu M. Tudor avocat, (Craiova), lei 2; Stanovicî I. avocat, (Craiova), lei 2; Economu Nicu avocat, (Craiova), lei 2; Zaulénu P., (Craiova), lei 2; Ionescu Barbu, (Craiova) lei 2; Alesianu G. Cristea, (Craiova), lei 2; Marinescu S., (Craiova), lei 2; Grecescu I., (Craiova), lei 2; Popescu I., (Craiova), lei 2; Nicolaid Alex., (Craiova), lei 2; Ciocazan M. G., (Craiova), lei 2; Căncea C. N., (Craiova), lei 2; Strălicescu N., (Craiova), lei 2; Valimenescu C., (Craiova), lei 2; Betailian A., (Craiova), lei 2; Columbénu G., (Craiova), lei 2; Nicolaid Virg., (Craiova), lei 2; Măldărăscu Mih., (Craiova), lei 2; Codrescu Alex., (Craiova), lei 2; Popufiovénu Șt., (Craiova), lei 2; Poenaru C., (Craiova), lei 2; Poenaru C. C., (Craiova), lei 5; Nicolescu Panache, (Craiova), lei 2; Opreșcu I., (Craiova), lei 2; Vișorénu M. N., (Craiova), lei 2; Pleșoianu D., (Craiova), lei 2; Rădulénu C., (Craiova), lei 2; Mirjaliū major, (Craiova), lei 2; Boicescu Hr. D., (Craiova), lei 3; Boicescu D. Hr., (Craiova), lei 3; Gamea Gh., (Craiova), lei 2; Vrăbiescu Iulian, (Craiova), lei 2; Boboc, (Craiova), lei 2; Romanescu, (Craiova), lei 2; Fieraru G., (Craiova), lei 2; Giordianu C. G., (Craiova), lei 2; Vasiliu G., (Gorj), lei 2; Pencioiū, (Craiova), lei 2; Stoica Ștef., (Craiova), lei 2; Gârliștenu C., (Craiova), lei 2; Geblescu G., (Craiova), lei 2, Ch. S., (nume nedescifrat), (Craiova), lei 2; Mladovénu, (Craiova), lei 2; Albénu Mih., (Corabia), lei 2; Nicolaidi Ianache, (Corabia), lei 2; Gamatopol G., (Corabia), lei 2; Benderly D. C., (București), lei 2; Ghermaniū C., (București), lei 2; Constantinescu Irina institutore, (București), lei 2; Brătășénu Victoria invetătore, (București), lei 2; Gabrielescu Emilia, (București), lei 2; Negrutzi G. Caterina, (București), lei 2; Dinescu Ecaterina, (București), lei 2; Petrescu T. Elena, (București), lei 2; Buzincu I., (Cernavodă), lei 2; Carpen G. Ștef., (București), lei 2; Păltinénu El., (București), lei 2; Marinescu F., (București), lei 2; Némțu C., (Craiova), 5; Némțu C. C., (Craiova), lei 2; Opreșcu G. P., (Craiova), lei 2; Dobrovicescu Ștef., (Craiova), lei 2; Lafcoil A., (Craiova), lei 2; Stăiculescu I., (Craiova), lei 2; Constantinescu M. Ștef., (Craiova), lei 5; Nișescu S. Traian, (Craiova), lei 2; Mi-hăilescu N., (Craiova), lei 2; Tarca N., (Craiova), lei 2; Mircea Traian, (Craiova), lei 2; Stăncescu Mircea, (Craiova), lei 2; Stoicescu Ion, (Craiova), lei 2; Stătescu C. profesor, (Craiova), lei 10; Caligariū Dem. profesor, (Craiova), lei 2; Rizu Ion profesor, (Craiova), lei 2; Rădulescu Opreșan, (Craiova), lei 2; Vestiménu Victor, (Craiova), lei 2; Atanasescu D. V. doctor, (Craiova), lei 2; Cristodorescu G. profesor, (Craiova), lei 2; Frișcu M. M. profesor, (Craiova), lei 2; Andreescu N. Vasile comerciant, (Craiova), lei 4; Cornetti R. E., (Craiova), lei 10; Gricorescu T. institutor, (București), lei 4; Călinescu Ștef. protoereū, (București), lei 5; Stănescu Ion preot, (București), lei 2; Ionescu N. preot, (București), lei 2; Ionescu, Gr. preot, (București), lei 2.

(Va urma în No. viitor.)

Societatea de Basalt Artificial și
de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin versat

Sobe de porțelan albe și colorate

Reprezentanța generală pentru toată țara

ZWAIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 81.
(Iași, str. Mitropoliei No. 2.
(Galați, str. Egalității No. 48.

Luminări de ceară curată de albine
se pot găsi la subsemnatul; doritorii
să bine-voescă a cere informațiuni.

Rog pe frații preoți din comunele
rurale și d-nii învățători, cari ar ave
ceară de vințare sau ar sci prin alte
localități, să-mi scrie; indemnându-i tot
de odată să se ocupe de cultura albine-
lor, incredințându-i că munca le va fi
asigurată și răsplătită.

Mulțumindu-le anticipat pentru buna
voință, îi salută cu stîmă.

Preotul I. Apostoleanu.
Văleni-de-Munte-Prahova

Călăuza către meserii este cartea
cea mai ni-
merită a se da ca premii în timpul de față.
Acastă carte este aprobată și autorisată
de Onor. Minister al Instrucțiunii publice
a se răspândi în popor, ca forței folosi-
tore pentru îndrumarea către meserii.
Efectul acestei cărți a fost surprinzător:
Ingrămădirea cea mare de copii pe
la gimnaziul și licee a scăzut într'un
mod simțitor, acolo unde această carte
s'a răspândit mai mult. Invățătorii In-
stitutorii, Autorități și toți omenii iu-
bitori pentru propășirea nemului româ-
nese, sunt rugați a contribui la răspân-
direa acestei cărți, ca ast-fel și noi ro-
mânii să ne îndrumăm către profesii-
nile libere.

Prețul cărței fiind numai 50 bani,
se găsește la librării cât și la autor:
N. Bibiri, în Macău.

GRADINA PREOTUL ILIE, Bise-
rica Cotroceni, București. — Ar-
bori fructiferi, Arbori pentru șo-
sele, Arbori altoiți de ornament Ar-
buști, Plante urcătoare, Brazi, Pini
austriaci, Thuia și altele. Stupi, Tran-
dafiri, etc.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
> > cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elas-
tic și șirete, 12,95, 11,95
de lack întregi, 14,95, 13,95

> > facon Klappe, 15,95
> > pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
> > cu nasturi, 15,95, 14,95

> gluce vax cu nasturi, 15,95, 14,95
> chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
> > nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95
> > beseturi, 14,95, 13,95
> > șirete, 14,95, 13,95, 12,95
> > nasturi, 14,95, 13,95
> > > piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
> > franțuzesc, 12,95
> > color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
> > piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
> chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
> > ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
> > High-Liffe, 16,95
> color. 12,95, 11,95, 10,95
> > High-Liffe, 15,95, 14,95
> > extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
> fete 6,95, 5,95, 4,95
> copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la toate sezónele se pòte găsi în-
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
eftine.

Magazinul la toate Sezónele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reduție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avéun scădemint de 5%
din prețurile însemnate, prezentând cuponul.